

13. ar-Ra'd

Källa: Introduktion till Koranstudier
Författare: Syed Abul A'la Mawdudi

13. ar-Ra'd

Namn

Denna sura har fått sitt namn från ordet **ar-Ra'd** (åska), som förekommer i vers 13. Det är endast ett symboliskt namn och betyder inte på något sätt att suran behandlar vetenskapliga frågor som rör åska.

Uppenbarelseperiod

De interna bevisen (vers 27-31 och vers 34-48) visar att denna sura uppenbarades under den sista fasen av den helige Profetens mission i Makkah, och under samma period som surorna Yunus, Hud och al-A'raf sändes ned.

Talet i suran antyder att en lång tid hade gått sedan den helige Profeten började förmedla budskapet. Å ena sidan hade hans motståndare utarbetat olika planer för att beseгра honom och hans mission, och å andra sidan uttryckte hans anhängare en önskan om att ett mirakel skulle visas så att de icke-troende kunde ledas till den rätta vägen.

Som svar klargjorde Allah för de troende att det inte är Hans sätt att omvända människor genom sådana metoder, och att de inte skulle tappa modet om Han gav sanningens fiender ett långt rep att hänga sig själva med. Annars är Han fullt kapabel att visa sådana tecken som skulle kunna få de döda att komma ut ur sina gravar och tala (vers 31) — men även då skulle dessa förstockade människor uppfinna en ursäkt för att bortförklara det.

All denna avgörande evidens visar tydligt att denna sura uppenbarades under den sista fasen av Profetens mission i Makkah.

Centralt tema

Den första versen fastslår surans huvudtema, nämligen:

Budskapet som Muhammad (Allahs frid och välsignelser över honom) för fram är själva sanningen — men det är människorna som bär skulden för att de avvisar det.

Detta är den axel kring vilken hela suran kretsar.

Därför har det gång på gång, på olika sätt, visats att budskapets grundläggande komponenter — **tawhid, uppståndelsen och profetskapet** — är realiteter. Därför bör de tro på dessa uppriktigt för sitt eget moraliska och andliga bästa.

De har varnats att de kommer att dra sin egen undergång över sig om de avvisar dem, för **kufur i sig är ren dårskap och okunnighet.**

Suran syftar inte bara till att övertyga intellektet, utan också till att vädja till hjärtat att acceptera tron. Därför framför den inte enbart logiska argument till stöd för budskapets sanning och mot folkets felaktiga föreställningar, utan gör också — vid lämpliga tillfällen — **sympatiska och innerliga vädjanden** för att vinna deras hjärtan:

- genom att varna dem för kufurs följder
- och genom att hålla fram trons lyckliga belöningar

så att de dåraktiga ska överge sin envishet.

Dessutom har motståndarnas invändningar besvarats utan att nämna dem vid namn, och de tvivel som hindrade budskapets framfart — eller som

skapades av motståndarna — har undanröjts.

Samtidigt har de troende, som hade genomgått en lång och hård prövning och kände sig trötta och väntade ivrigt på Allahs hjälp, blivit **tröstade och fyllda med hopp och mod**.

[KAPITEL 13](#)

«[12. Yusuf](#)

[14. Ibrahim](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)